

J 64
1281 p.i. 201.097

EESTI
AR RAHVUS-
RAAMATUKOOL

ADMINISTRATIIV-ÕIGUSLIK AEGKIRI.

Nr. 38 (404)

23. septembril 1929 a.

IX. aastakäik

Ilmub üks kord nädalas — igal laupäeval.

Tellimise hind: aastas Kr. 10.—
 poolaastas " 5.—
 veerandaastas " 2.50

Kohtu- ja siseministeeriumile alluvatele asutustele ja nende ametnikkudele on tellimise hind:

aastas Kr. 8.—
 poolaastas " 4.—
 veerandaastas " 2.—

Üksik number maksab 25 senti.

Toimetus ja kontor: Tallinn, Toompea lossis. Tel. 7-47
 Avatud k. 1/29—1/23. Toimetaja kõnetunnid k. 12—1

Kuulutuste hinnad:

1/1 lehek. Kr. 40.—	1/4 lehek. Kr. 10.—
1/2 " " 20.—	1/8 " " 5.—
1/3 " " 13.50	1/16 " " 2.50

Tunnistuste kaotuste kuulutused Kr. 1.—
 Lehe eesküljel 75%^o, tekstis 100%^o kallim.
 Aadressi muutmine 30 senti.

Aadress kirjade jaoks: Tallinn, Postkast nr. 338
 Jooksev arve Eesti panga Tallinna osak. nr. 543

Sisu: 1) A. Liit, Nähte laibal. 2) Veel elanikkude registreerimisest. 3) Mõnd politseiametnikkude tegevuspiirkondadest ja alluvuse vahekorradest. 4) Saksa maapolitsei korterioludest. 5) Mõnd perekonnaregistrite ajaloost. 6) Komissar A. Kallmani 30-aastane politseiteenistuse juubel. 7) Ametlik osa. 8) Kuulutusi.

Nähte laibal.

A. Liit.
(Järg.)

Laiba kangestus. Otsekohe pärast organismi surma hoiavad üksikud kehaosad nagu käed, jalad, pea — alal passiivse liikumisvõime. Ülestõstetud käsi langeb vabalt alla ja võtab asendi, mille talle võimaldavad laipa ümbritsevad asjad. Seesugused passiivsed liigutused sünnivad eslotsa kõikides jätkudes täitsa vabalt. Kuid võrdlemisi lühikese aja pärast võib juba panna tähele, et mõnedes jätkudes need liigutused muutuvad raskepäraseks, kuni viimaks kord-korralt musklid tarduvad seevõrt, et ka nende passiivsed liigutused on võimalikud üksnes tunduva jõu tarvitamisega. Seesugune laiba nähtus nimetatakse laiba kangestuseks. Laiba kangestus hakkab arenema juba 3—4 tunni möödudes surmast ja ei haara surma läbi lödvendatud muskulatuuri mitte ühe-

korruga üle kogu keha, vaid järk-järgult ja harilikult suunaga peast jalgade poole. Kangestumise protsessi võib jagada kolme järku: esimene — kangestumise tekkimine, mis jõuab lõpule 4—12 tunni jooksul. Selle ajajärgu lõpuks on laip üleni kangestunud. Teine — täieline kangestus, mis kestab 3—5 ööd-päeva, mõnikord erilistes tingimustes (külm) isegi kauem (9—10 päeva). Kolmas — kangestuse raugemine, mis sünnib samas suunas, s. o. peast jalgade poole. Võimalikud on aga ka erandid. Laiba kangestuse olemasolu määratakse passiivse liikumisvõime järeleproovimisega üksikutes jätkudes. Protokollis (vaatluse puhul) peab tähendatama, mis sugustes kehaosades ja jätkudes ning mis määras on olemas passiivne liikuvus. Selleks vaja katsuda kõverdada jäsemeid ja

panna tähele, kas jätkud liiguvad vabalt või teatava raskusega.

Laiba kuivamine. Elu lõppemisega kehas hakkab seal ka vedelikkude liikumine kudedesse, kuna nendes (kudedes) olnud vedelikud lahkuvad kas auramise teel keha pealispinnalt või valgumisega allpool seisvatesse osadesse. Seetõttu keha pinnapealsed osad, näit. ilanahkade piirkondades, hakkavad kiiresti kuivama, mille tagajärjel tulevad ette naha pealispinnal mõnesugused muutused: naha pealmised kihid kõvenevad, muudavad värvi, muutuvad ebatasaseks. Harilikult tabab kuivamine kõige esimesena huulte ilanahku ja silmamuna katmatut osa. Samuti tabab kuivamine kiiresti ka neid kohti, kust naha sarvkiht on kõrvaldatud. Kui riivata elusal kehal kohta, kust naha pealiskiht kõrvaldatud, siis muutub marraskil koht niiskeks kuni tekib asemele kärn, mille all juba uueneb vigastatud nahakiht. Laibal ei või kirjeldatud protsess aset leida ja seetõttu otse surma eel või pärast surma marrastatud koht nahal ei kattu enam kärnaga, vaid kuivab ära, muutub kargeks nagu pergament, pruunistub või omab kollaka värvi. On riivatud koht pinnalt väike, siis ta langeb lohku. Seesugused kuivanud kohad nahal nimetatakse pergamentplekkideks. Sel nähtusel on laiba uurimisel suur praktiline tähtsus, kuna näitab kätte kohad, mis otsekohe enne surma või pärast surma kannatanud vägivalda või olid seesuguses olukorras, mis soodustas pergamentplekkide tekkimist. Üldiselt aga soodustab pergamentplekkide tekkimist igasugune väline mõju, mis vähendab vedelikkude hulka naha pealispinnal või kõrvaldab viimaselt paiguti sarvkihi, mistõttu naha kuivamine puudutatud kohtades edeneb kiiremini kui mujal. Üheks seesuguseks teguriks, mis kirjeldatud alustel võib esile kutsuda pergamentplekke laibal, on surumine kehale, mis leidis aseme otse enne surma või pärast seda. Surve tagajärjel eemaldati puudutatud kohast vedelikud, mis pärast surma ei valgu enam tagasi, nii poomisnööri jälg, kägistamise jälg kaelal, koht kuhu löödi nüri riistaga, kukkumisel äratõugatud kohad, marraskil kohad jm. Kõrvetamine leegiga ning kuu-

made gaaside surve, näit. laskeriista tarvitamisel digida maa pealt, samuti loovad soodsad tingimused pergamentplekkide tekkimiseks puudutatud kohti piirkonnas. Peab aga tähendama, et pergamentplekkide nähtavale tuleku aeg võib olla mitmesugune, oleneb nende väliste mõjutuste jõust ja kestvusest, mis löid eeltingimused plekkide tekkimiseks; ühedel tingimustel nad tulevad nähtavale kohe pärast surma, teistel aga hilinevad öö-päeva võrra ja enamgi. Seetõttu mõnikord esialgse laiba vaatlusel pergamentplekid võivad puududa sootuks või leiduda ainult üksikutes kohtades, kuna päeva-paari pärast ettevõetaval lahkamisel kohtuarst leiab neid seal, kus neid esialgsel vaatlusel ei märgatud. Pergamentplekid võivad leiduda laibal tulesurma puhul, veest väljatõmmatud ja muidu roistunud laipadel. Kõikidel nendel juhtumitel naha sarvkiht kas kõrvaldatakse (tule läbi) või lööb enda alumistest kihtidest lahti (vees ligunemise või roistumise tõttu) ja nendes kohtades teki- vadki võrdlemisi ruttu tumepruuni-värvilised pergamentplekid. Sama mõju avaldavad keha pealispinnale ka kõvad happed, nagu karbool- ja väävelhapped, kõrvaldades puudutatud kudedest niiskust ja seega tasandades teed pergamentplekkide tekkimisele. Toodud näidetest jätkub, et mõista pergamentplekkide tähtsust surma-juhtumi jälgimisel. Laiba esialgset vaatlust toimetava politseiametniku ülesandeks olgu nende ülesleidmine laiba küljes enne viimase edasitoimetamist lahkamispaika, eksperdi-kohtuarsti ülesandeks — nende edaspidine uurimine ja tõlgitsemine. Pergamentpleki piirkond erineb kergesti muust nahapinnast. Ta on kas kollast, pruun-kollast, kollakas-pruuni või punakas-pruuni värvi, koht on kõva „nagu pergament“, kuiv, sile, ilma kortsudeta, tuhmläikiv. Suuremad plekid on keskpäigast veidi kombas, väikesed — veidi lohus, pealispinnalt veidi läbipaistvad.

Vaatlusprotokollis tuleb fikseerida pergamentplekkidest: 1) koht, kus nad leiduvad, kuju ja suurus, 2) nahavigastused pleki kohal, 3) kuivus, 4) värv, 5) plekkide pealispinna väljanägemine, 6) naha omadused pleki ümber. (Järgneb.)

Veel elanikkude registreerimisest.

„E. P.“ nr. 27/28 — s. a. pealkirja all „Elanikkude registreerimisest“ jõuab hr. J. Veneman otsusele, et „ei näe majaraamatu pidaja poolt sisemin. määruse (R. T. 5 — 1921) § 2. p. 8. ettenähtud teadete märkimist — lahkunud teadmata kuhu — all mingisugust karistamise võimalust vastava karistusnormi puudusel, majaraamatu pidaja ega neid teateid mitte andva isiku kohta.“ Nimetatud võimaluse puudusel on kaks tagajärge: 1) sisemin. määruse mittetäpne täitmine ja 2) registreerimise tegevuse korratus. Et asjast saada selgemat pilti, tuleb vaadelda sellekohaseid Rhk. Tr. S. §§ 58. ja 59.

Rhk. Tr. S. § 58., milles kohustatakse elanikke andma õigeid teateid oma elukoha muutmisest majaperemehele ehk valitsejale, pandi maksma Venemaal, kus politseis elanikkude registreerimise sund põlnud kaugeltki tehtud kohuseks üleriiklikult, nagu sarnane kohus meil maksmas käesoleval ajal. See oli viidud läbi pealinnades ja kubermangu-linnades, kuna maa ja isegi rohkearvulised maakonnalinnad olid vabastatud sellest kohusest. Kuigi passiseadus (S. K. XIV k. § 155) volitas siseministri sellekohaste määrustega elanikkude registreerimise kohuseid panema nende linnade ja alevite peale, „kus on politseiametniku asukoht“, siis ei saadud sarnaseid määrusi seal maksma panna, kus puudusid politseiametnikud, kes oleksid võinud teostada neid määrusi. Linnades järk-järgult maksma pandud elanikkude registreerimisel põlnud sihiks mitte ükski heakorra ja julgeoleku kontroll ja suuremat linnadest soovimatu elemendi eemaldamine, vaid sellega käis kaasas ka teine tolaeagne tähtis kohustus, maksmapandud passide süsteemi läbiviimine, millega jälle omalt poolt seotud passide omanikkude maksustamine. Nii oli elanikkude registreerimine ühenduses selle teostamise võimalusega ja registreerimine oli tehtud kohuseks politseiametniku olemasoluga. Seda tähendab õieti Rhk. Tr. S. § 58. sõnad: „seal, kus see määratud“ ja teist tähendust tal põlnud, sest ei saa arvata, et vene siseminister oleks üldse määrusi annud selle üle, et elanikud peaksid teatama majaomanikkule oma elukoha muutmisest, ja et sarnaste määruste andmisel oli Venemaal kohti,

kus see määrus maksis ja kus ei maksanud. Vahe oli ainult nende linnade ja alevite vahel, kus politseiametnikkude asukoht, ja nende alevite ja maa vahel, kus ei olnud sellekohast ametnikku.

Rhk. Tr. S. §§ 58. ja 59. maksmapanekuga saadi väga hästi aru, et elanikkude registreerimise läbiviimine pole nii lihtne ja et kohal võivad tekkida selle üle raskused, enne kui jaoskonnas suudetakse asuda registreerimisele. Peetakistus seisab registreeritavas eneses, kes võib end majaomaniku ehk valitseja eest varjata, enda kohta anda ebaõigeid teateid või neid üldse andmata jätta ja seega igasuguse registreerimise kohuse täitmise teha võimatuks. Pole kahtlust selles, et Rhk. Tr. S. § 58. on määratud majaelanikkudele, et viimased ei saboteeriiks teadete andmisega ja et antud teated oleksid õiged. Rhk. Tr. S. § 58. on õieti majaelanikkude (üürnikkude) paragrahv.

Kuid majavalitsejad ja -omanikud on kohustatud elanikkudelt saadud teateid edasi andma politseile ja seks kohustab neid Rhk. Tr. S. § 59. Nii pole elanikkude registreerimine ainult majavalitsejate ainukohus, küll aga üldine kohustus, millega jäetud täita igaihele oma osa ja oma kohused. Nii on Rhk. Tr. S. järgi määratud elanikkude registreerimise kohuse täitmise peakava ja sisemin. määrus korraldab asja tehniliselt ilma põhimõtet muutmata. Sellest seisukohast peab kinni ka uus kriminaalseadustik (R. T. 56 — 1929), kui ta § 258. karistab seadusega või sundmäärusega kohustatud teatama majast välja- või sissekolinud isikutest, kui nad jäta- vad täitmata selle kohuse. See on käesolev Rhk. Tr. S. § 59. Kuid täiesti muutmatal kujul on toodud üle uude kriminaalseadustikku § 260. all ka praegu maksev Rhk. Tr. S. § 58, mis kohustab elanikke majaperemehele või -valitsejale teatama elukoha muutmisest. Isegi karistusnormid on ühed ja samad, mis näitab, et seadus ka tulevikus ei looda elanikkude registreerimisele vaadata teisel viisil, kui see võimalik teostada. Nagu Rhk. Tr. S. § 58. motiividest näha (Tagantsevi väljaanne), on selle § maksmapaneku sihiks elanikkude poolt elukoha vahetamisest majaomanikkudele mitte-teatamise nähtuse lõpetamine. Sama

toonitati ka vene U. N. S. kokkuseadmisel, kus kindlasti sooviti seaduse sunniga seada elanikke kohustuse ette, et nad teataks elukoha muutmisest.

Siseministri määrus majaraamatute sissestamisest ja nende pidamisest (R. T. nr. 5 — 1921) kaotas ära vahe linnade ja maakondade vahel, kuna varem ühe peal lasus sellekohane kohus, teine oli sellest aga vaba. Nimetatud määrusega on Rhk. Tr. S. § 58. sõnad: „neis kohtades, kus see määratud“ muutunud maksvusetuks ja kaotanud mõtte, sest pole enam olemas kohti, kus poleks maksev elanikkude registreerimise kohus.

Elanikkude registreerimise tehniline korraldus sisem. määrusega nimetab need nõuded, mis selle läbiviimiseks tarvilikud. Neid andmeid ei saa võtta isikutunnistusest, sest sinna ei märgi ta äraminekut. Ja kui elanik ei annaks tarvilisi teateid ning seadus teda ei kohusta selleks, oleks politseile teadete andja raskes seisukorras, ei teaks kust neid võtta. Isikutunnistuste kaasaskandmine pole sunduslik, kui need aga hoopis peaks kaduma, mis siis?

Elanikkude registreerimine on kaotanud oma esialgse kontrolliva tähenduse, temal pole muud otstarvet peale aadresside juhatamise. Ta ei anna neid andmeid, mida ta võiks anda hoolsal pidamisel. Kuid elanikkude liikumise andmed peaksid jääma ja sarnaste kohuste kandmine pole elanikkudele raskuseks.

Harilikult keelduvad oma uue elukoha aadressi teatamisest need, kes oma elukohta varjata soovivad, olgu see maksude mittemaksmise või tehtud süütegude vastutuse kartusel. Kuid seda soovitakse kinni katta vabaduse kõrgete mõtetega, sest väliselt püüab aus olla igati. Registreerimisel väljaläinud isiku uue elukoha mittekindlakstegemine sel põhjusel, nagu poleks see soovitatav liikumise vabaduse põhimõttest, on väljaläinud ja oma elukohta salgava isiku teguviisi õigekskiitmine ja soodustamine. Sarnasel viisil edasi minnes ja elanikkude registreerimise toimingut ühtelugu lühendades ja vähendades, tekib küsimus, kas sarnasel registratsioonil on veel mõtet või kaotada see hoopis.

Ei ole mingit kahtlust selles, et isikut, kes majast lahkunud oma uut elukohta üles andmata, võib karistada administratiivkorras, kui Rhk. Tr. S. § 58. vastu eksijat. Ei leidu siin sisem. määruse Rhk. Tr. S. § 58., kui ka administratiivkorras karistuste seaduse vahel mingit lahkeli.

Iseasi on see, kui suurel määral ja missugustel asjaoludel administratiivkorras karistuste õigust tarvitada.

Asjast üle saada sel viisil, et asutus, kuhu uus elanik registreerimisele tulnud, peaks teatama tema endise elukoha järgi, oleks tagavaraväelaste arvestamise viisi laiendamine eraisikute peale, mis raske läbi viia. —n.

Mõnd politseiametnikkude tegevuspiirkondadest ja alluvuse vahekordadest.

Vabariigi valitsuse otsusega 25. III. 1927. a. (R. T. 32) politseiasutuste kujundamise määruse § 16. põhjal on kinnitatud prefektuuride tegevuspiirkonnad ja prefektide asukohad. Samuti on kinnitatud abiprefektuuride tegevuspiirkonnad ja abiprefektidele antud prefekti õigused. Valitsuse otsuste järgi kuuluvad prefektide tegevuspiirkondadesse ühtlas ka abiprefektide piirkonnad.

Teatavasti on prefekti õigustega abiprefektidel kantselid iseseisva asjaajamisega ja nad saavad käsud ja juhtnõud vahetult politseivalitsuselt. Tegeli-

kult kohtadel prefektid ei sega end abiprefektide tegevusse, ei revideeri neid ega ei tee korraldusi abiprefektuuridele. Vahekorrad on nõnda kujunenud, et abiprefekt kohal täidab kõiki prefekti ülesandeid oma tegevuspiirkonnas.

Et valitsuse otsus ühtlustab prefektide ja abiprefektide tegevuspiirkonnad, võiks arvata, et prefektil oleks õigus siiski abiprefekti kui oma alluva ametniku peale vaadata. See küsimus võib tekitada teatud juhtumitel arusaamatusi. Alluvuse vahekordade reguleerimiseks puuduvad lähemad juhtnõud, kuid prak-

tiliselt on vahekorrad selgunud ja abiprefektid on täiesti iseseisvad ning alluvad otsekohe politseivalitsuse direktorile nagu prefektidki. Hoopis teisiti aga on kujunenud mõnes paigas politseikomissaride ja iseseisva asjaajamisega komissari õigustega abikomissaride vahekorrad tegevuse ja alluvuse suhtes.

Kuigi vabariigi valitsuse otsusega ühel ajal prefektuuridega on politseiasutuste kujundamise määruse § 19. põhjal kinnitatud ka politseikomissaride ja komissari õigustega abikomissaride tegevuspiirkonnad, arvavad mõned politseikomissarid kindlasti, et nemad on komissari õigustega abikomissaridele otsekohesed ülemad, et nende tegevus ulatub üle abikomissariaadi tegevuspiirkonna ja abikomissarid on kohustatud neile alluma, vaatamata sellele, et need abikomissarid saavad käsud ja juhtnõõrid vahetult prefektidelt, nagu abiprefektidki politseivalitsuse direktorilt.

Ehkki politseikomissaride ja iseseisva asjaajamisega abikomissaride tegevuspiirkonnad on ajutiselt kinnitatud, nagu see valitsuse otsuses öeldud, ja mõned toimingud, nagu peatuslubade väljaandmine, on pandud erivolitusega, näiteks terve maakonna piirides, komissaride peale, ei võiks sellest tekkida olulist alluvuse vahekorra erandeid komissaride

ja abikomissaride vahel, võrreldes prefektide ja abiprefektide vahekordadega. Kui abiprefektid on iseseisvad ja võivad tunnistada endid otsekohe politseivalitsuse direktorile alluvaiks, siis peaksid võima abikomissarid endid tunnistada otsekohe prefektile alluvaiks.

Selline vahekord ja vabariigi valitsuse ajutise otsuse tõlgitsemine on toonud mõnes paigas arusaamatusi, lahkellisid ja konflikte komissaride ja abikomissaride vahel, milliseid on tulnud ülemusel lahendada. Mõned prefektid tunnistavad komissari õigustega abikomissare täiesti iseseisvaiks, endale otsekohe alluvaiks, kuna teised talitavad teisiti. Hea on siis läbi saada, kui pooltel puuduvad võimuliialduse tahted, aga kui tahetakse alluvatele näidata, et võim käib üle terve maakonna, siis paratamatult kerkivad säärased põhimõttelised küsimused päevakorraks, mis nõuavad täpset lahendamist ja nimelt — kuidas valitsuse otsusest aru saada, kui üks ja sama vald või maakond kuulub ühtlasi komissari ja abikomissari, prefekti ja abiprefekti tegevuspiirkonda. Kui ülema ja alluva vahekorrad ei ole selged, siis säärane asjaolu jätab teistele alluvatele halva mulje ning kõigutab ühe või teise poole autoriteeti alluvate ja kodanikkude silmis.

Politseiametnik.

Saksa maapolitsei korterioludest.

Saksa maapolitsei, sandarmeeria, korterioludele hakati tõsist tähelepanu pöörama juba enne maailmasõja puhkemist, kusjuures seda küsimust juba tol ajal loeti niivõrt tähtsaks, et selle lahendamisele asuti täie jõuga. Ka siis olid olud juba sarnased, et korterite ja ametiruumide leidmine nendele ametnikkudele, kes asusid alaliselt maal, oli seotud tihipeale suurte raskustega, eriti seal, kus asusid ainult põllupidajad; loomulikult oli korterite leidmine väikestes valdades raskem kui suuremates. Teisest küljest sundisid olud maal — eriti tööstuse, kaevanduse jne. keskkohis — paigutama sinna alalisi politseiametnikke. Korteriüürid olid tihti nii kõrged, et ametnikud ei suutnud parima tahtmise juures endale leida vähegi paremat ja

mugavat korterit. Edasi pidi valitsus seda silmas pidama, et politseiametnikud ka maal ei sattuks rippuvusse kohalikkudest elanikkudest, mis kergesti võimalik seal, kus korteriolud viletsad ja kus ainuüksi korteri saamise tagajärjel ametnik hakkab ära rippuma ühest või teisest kohalikkudest elanikkudest.

Neis maakohis, kus võimalik polnud üldse korralikku korterit saada, hakkas ennesõjaaegne saksa valitsus ehitama riigi kulul kortereid, seejuures ühendati muidugi ühel või teisel viisil ametnikkude korterid ja ametiruumid ning korter anti maapolitseinikule tasuta tarvitamiseks. Teistes kohis, kus küll võimalik oli soetada erakortereid, kuid kus nende eest nõutud üür oli kõrge, üüriti eramaju ja erakortereid riigi kulul amet-

mikkudele elu- ja ametiruumideks. Mõlemal juhtumil ehitati või üüriti ka loomatalle, et võimaldada maapolitseinikkudele loomade pidamist; edasi anti ametnikkudele ühes korteri ja talliga ka maalapike, et võimaldada politseiametnikkudele seada sisse väikesi juurvilja- ja viljapuuaeda.

On arusaadav, et maailmasõda tõmbas kriipsu läbi kõigist sellesarnastest püüetest; seal, kus jõuti varem soetada politseiametnikkudele kortereid ja maid, jäid need ametnikkude kasutada, kuna seal, kus seda teha veel ei suudetud, olukord jäi endist viisi viletsaks. Mitu aastat pärast sõja lõppu, siis kui hakkasid paranema Saksamaa sisemised olud ja samuti ka majanduslik olukord, võeti maapolitseinikkude korteritega varustamise küsimus jälle energiliselt üles ja hakati edasi ehitama seda, mida takistas suur sõda. Muidugi ei lubanud Saksamaa riigi rahaline seisukord küsimuse lahendamisele asuda täies ulatuses, tuli vähemalt esialgu, minna samm-sammult, väga aeglaselt edasi. Kuid arvesse võttes tegelikku olukorda, mis iga aastaga halvenes, mis kutsus esile hulk soovimatuid nähtusi, palju kaebusi jne, oldi sunnitud võtma iga aastaga suuremaid summasid riigi eelarvesse korterite ehitamiseks maapolitseile. Eriti palju on hakatud ehitama viimastel aastatel: viimase kahe aasta jooksul on jõutud esialgu nii kaugemale, et kõige hädavajalisemad korterid ja kõrvalhooned on püstitatud, olgugi et üldiselt tuleb veel palju ära teha ja hulk kulusid kanda enne, kui asi on igapidi rahuldavalt lahendatud.

Palju muret sünnitab praegu veel küsimus, kuidas ehitada neid maju, mis antakse maapolitseile. Vastavad keskasutused on korraldanud selle küsimuse üle selgusele jõudmiseks järelepärimisi; on ka ette võetud hulk revideerimisi, tutvunemissõite kohale, et täpselt näha, kuidas politseinikud kohal elavad ja kuidas oleks kõige parem korteriolusid korraldada. On nimelt ka selgunud, et need korterid, mis enne sõda ehitati või pikale ajale üüriti, ei vasta hästi meieaja nõuetele: nad ei kõlba hästi sotsiaalseisukohalt, nad ei suuda ka täita mitmesuguseid ülesandeid, mida nad täitma peaksid. Seetõttu otsustati alles hiljuti välja töötada juhtnõore, kuidas ehitada maapolitseinikkude maju, missugustele minimaalsetele nõuetele peavad vastama

küsimuse all olevad riigikorterid ja majad jne. Preisimaal on sarnaste juhtnõõride väljatöötamine tehtud ülesandeks sise- ja rahaministeeriumile, kes peavad koos asuma tööle.

Need juhtnõõrid ei käsita üksi — nii on vähemalt esialgne ettekirjutus — majade ehitusviisi ja nende välimust, nad puudutavad ka üksikute korterite sisemist ehitust, esikorras korterite suurust. Ühtlasi aga ei pea juhtnõõrid üles seadma mingisuguseid absoluutseid põhimõtteid majade välimuse ja ehitusviisi kohta. Viimased olenevad suurel määral kohalikkudest oludest, kõige otstarbekohasemast ja kättesaadavamast ehitusmaterjalist jne. Nii on ehitajal jäetud teatud vabadus, mis on piiratud ainult üldiste nõuetega. Arvesse võttes seda, et maapolitseinikkudele määratud ja ehitatavad hooned ei moodusta üksi ametnikkude kortereid, vaid ka ametiruumi, et need hooned aitavad omalt poolt representeerida valitsusvõimu, tahetakse, et hooned ka välimuselt oleksid kenad ja vastaksid kunstinõuetele, ilma et seejuures aga hakataks taga ajama asjata uhkust ja toredust. Edasi tahetakse, et korterid ise oleksid niimoodi ehitatud, et nad suudaksid pakkuda politseiametnikkudele mugava ja ilusa kodu. Minnakse muu seas välja muidugi ka õigest ja iseenesest väga praktilisest mõttest, et politseinik, kellel on ilus ja mugav kodu, töötab paremini kui ametnik, kellel sarnane kodu puudub ja kes peab saatma mööda oma vabad tunnid ebamugavas toakeses. Soovitakse ka, et tehnilised uuendused, mis hügieeniliselt tähtsad ja soovitavad, võimaluste piires läbi viidaks, kui nad liig kulukad ei ole. Eriti tuleb rõhku panna vannitubade ehitamisele, elektri- ja valgustuse sisseseadmisele, gaasipliitide soetamisele, vee sisseviimisele majadesse, antud kruntide torutamisele jne. Suured köögid, nagu neid varemalt ehitati ja mis olid määratud ühtlasi eluruumiks, tulevad ära jätta: nende arvel tuleb suurendada tubade põrandpinda.

Kohalikkudele asutustele, milledest on ehitusprojektide läbivaatamine ja kinnitamine, pannakse mõnel pool, näiteks Preisimaal, südamele enne projekti kinnitamist astuda ühenduse kohalikkude politseiametnikkude kogudega, et ära kuulata nende arvamist projekti kohta; samuti tuleb projekti asjus enne kin-

nitamist läbi rääkida nende politseiametnikkudega, kellele korter on määratud ehitatavas majas.

Mis puutub korterite suurusse, siis on kindlaks määratud minimaalne suurus, alla mille ei tohi kortereid ehitada. Ühtlast suurust aga kindlaks ei määrata. Sellest minimaalpiirist võib üle astuda ja ehitada suuremaid kortereid, kui selleks jätkub raha. Eriti antakse valdadele ja kreisidele luba suurendada kortereid ja neis ette võtta parandusi, neid varustada moodsate tehniliste sisseseadetega, kui selleks jätkub riigi poolt antud rahast või kui vastavad omavahelised ise panevad raha juure majade paremaks sisseseadmiseks. Halbus seisab siin — sarnase elastilise süsteemi juures — muidugi selles, et korterid ametnikkudele ei tule ühesugused, et seetõttu tõusevad kaebused, tekib nurin jne. Keskasutused on aga kindlasti asunud seisukohale, et säärase kaebustega, säärase murinaga ei tule arvestada: ei saa ühe või mõne ametniku kadeduse tõttu loobuda ülesseatud kultuurilistest nõuetest, ei saa käia põhimõtte järgi — kui ühel on halb, siis peab ka kõigil olema halb.

Ehituskruundi suurus ühes aia- ja põlumaaga on määratud 1250 ruutmeetri peale kindlaks; see on muu seas suurus, mis maksis Saksamaal juba enne maailmasõda, seda suurust võib aga hädakorral vähendada kuni 300 ruutmeetrini; vähendada võib aga suurust ainult siis, kui kohalikkude olude tõttu politseinikud ei saa üldse maad harida või kui kohalikud krundi-hinnad on niivõrt kõrged, et riik suuremaid krunte omandada ei suuda; igal juhul aga ei tohi krunt, nagu öeldud, olla alla 300 ruutmeetri, mis lubab vähemalt aia sisseadmist politseiametnikkude poolt.

Elumajas peab olema harilikult viis eluruumi, peale selle veel köök. Nende kuue ruumi seas peab olema üks eluruum, mille põrandpinna suurus on 20 ruutmeetrit ja mis peab asuma — kui vähegi võimalik — esimesel korral, ja üks vanemate magamisruum, mille põrandpinna suurus peab samuti olema 20 ruutmeetrit ja mis peab asuma teisel korral. Ahjude ja pliitide sisseseadmine sünnib riigi kulul. Esimese korra kojal tuleb korraldada koht riiete mahutamiseks ja samuti ka jalgratta paigutamiseks.

Vannitoas on nähtud ette emalleeritud vann. Keldrikorral peab asuma kaks keldrit — üks küttematerjalide ja teine toidukraamile. Suitsetamisruum, kui tarvidust tuntakse toidumaterjali suitsetamise järgi — peab asuma kas keldrikorral või aga pööningul; igatahes ei tohi selle ruumi arvel vähendada elukorteri põrandpinda. Ette nähtud on siis veel pööning riiete ja pesu kuivutamiseks. Pööningule ei tohi viia redelit, vaid ehitada tuleb küllalt korralik ja lai trepp, et pööningule pääseks suurema pesukorviga.

Kõrvalhoone suurus ja selle ehitamisviis tehakse täiesti ärarippuvaks kohalikkudest oludest, mõnel korral ka ehituskruundi asetusest. Seal, kus kõne alla ei saa tulla loomade pidamine — eriti Lääne-Saksamaal, võib talli ehitamine ära jääda, kui sellega nõus on vastav maakonnaülem. Kui aga ehitatakse laut, eriti Ida-Saksamaal, siis tuleb laut kindlasti eraldada elumajast: laut ei tohi olla ka liig lähedal elumajale selleks, et elumaja õhku ei rikuks. Seal, kus peasjalikult tarvitatakse küttematerjalina puid, nagu, näiteks, Ida-Preisimaal, tuleb kõrvalhoonena ehitada ka veel eriline puukuur. Hobusetallide laius peab olema vähemalt kaks meetrit. Hobusetall tuleb lahutada vaheseina abil teiste loomadest tallist, näiteks, sigade omast.

Juhul, kui pole olemas veetorustikke ja nende sisseseadmine on liig kulukas, võib ajada läbi ka kaevudega; neid tuleb aga, kui olud seda vähegi võimaldavad, sisse seada kas köögis ehk pesuköögis. Akendele on ette nähtud luugid, kusjuures luuke võib mahutada nii esimese kui ka teise korra akendele.

Igasse ruumi tuleb viia elektrivalgustus, ka keldriruume ja pööningut peab varustama elektriga.

Üldse tuleb pidada korterite ehitamisel silmas, et ei tekiks n.nim. surnud ruume, s. o. kasutamata kohti ja nurki korteris. Kui maja asend on iseenesest halb, nii et maja väljakäik viib tuule poole, tuleb maja varustada veel erilise eeskojaga.

Preisi siseministerium kirjutas ette kohalikkudele asutustele eelpooltoodud juhtnõuete ja näpunäidete alusel välja töötada majaprojekte vastavalt kohalikkudele oludele ja tingimustele. Projektid peavad igapäevi olema täpsed, korte-

rite ehitamisele tuleb panna suurimat rõhku: projektides tuleb isegi üksikutes tubades ära näidata üksikute mööblite

asend. Tahetakse ju kätte saada peale mugavuse ja ilu veel ruumide praktilist ja igakülget ära kasutamist. P.

Mõnd perekonnaregistrite ajaloost.

Perekonnaregistriks nimetatakse praegu, nagu teada, isiku perekonnaseisu muudatuste ametlik loetelu sünnist surmani, mis seatakse kokku vastavate aktide, protokollide, tunnistuste jne. põhjal. Meie ajal peetakse juba peaaegu igalpool kultuurriikides järgmisi akti-raamatuid: sündide, abielude ja surmajuhtumite registreerimiseks. Kõikide nende raamatute ajalugu pole ühevanune.

Kui jälgida perekonnaregistrite ajalugu, siis näeme, et sünniregistrid ja -raamatud on kõige vanemad teiste raamatute seas. Abielusid võis sõlmida igalpool maailmas kuni keskaja lõpuni, ilma et sellest oleks vaja olnud teatada ametivõimudele: kiriklik laulatus, kiriklik talitus — see oli kõik. Huvitav on seejuures, et ka vana aeg, mis, nagu allpool näeme, küll juba tundis sünniregistreid, sugugi ei tunnud abielude registreerimist ilmalikkude võimude juures. Ka surmaregistritel polnud kuni keskaja lõpuni nii suurt tähtsust kui sünniregistritel: oli hoopis tähtsam — vähemalt kirikule — kas keegi on sündinud, s. o. astunud kiriku liikmeks, kui see, kas keegi on surnud, s. o. lahkunud kiriku liikmete hulgast.

Sünniraamatuid leiame, nagu öeldud, juba vanal ajal: kreeklased, eriti agavad roomlased, said hästi aru, kui tähtis on puht tsiviilvahekordade lahendamisel üksikute inimeste vahel teada, millal üks ja teine isik sündis, kus ta sündis, kelle pojana või tütreana ta sündis jne. Pärandusasu ei saadud ju ka sel ajal lahendada, ilma et teada oleks olnud, kas üks või teine pärija on tõesti ka pärija, kas mõnel perekonnaliikmel pole suuremaid õigusi kui teisel jne.

Esimesi meie perekonnaregistrite eelkäijaid leiame vanas Kreekas (v. prof. dr. jur. Egon Weiss: „Zur Vorgeschichte unserer Personenstandsregister“). Kreeklastest olid jällegi ateenlased esimesed, kes hakkasid sünde ametlikult registreerima. Esimesed jäljed sarnaste

registreerimiste kohta ulatuvad viienda sajandisse enne Kristuse sündimist. Esialgu kanti sünniraamatutesse ainult poegi, kuna tütreid neist välja jäid, mis on seletatav tolleaegse vaatega ja arusaamisega. Neisse registritesse — et tarvitada moodsat sõna — kanti pealegi ainult abielus sündinud poegi. Kui keegi tahtis kanda registrisse oma väljaspool abielu sündinud poja, siis oli selleks vaja rahvaotsust, sellela ei lugenud registreerimine midagi, ta polnud seaduslik. See sündide registreerimine arenes vanas Kreekas nähtavasti kaunis jõud- sasti: nii võidi, näiteks, saada andmeid kuulsa arsti Hippokratesi sünni kohta Kosi arhiivist, kus tähendatud arst sündis. Ephesosis asus keisrite ajajärgu alul Artemise templis eriline linnakantselei, kust anti sünnitunnistusi vastava maksu eest: väljaspool abielu sündinud lapse sünnitunnistuse eest tuli seejuures sada korda rohkem maksta kui abielus sündinud lapse sünnitunnistuse eest.

Kõik see arenes vanas Roomas. Seal olid sünniraamatute eelkäijaks provintside valitsejate albumid, mis arvata- vasti sisse seati vabariikliku korra viimastel aastatel. Album, millest on jutt, oli valge laud, kuhu kinnitati kõiksuguseid teadaandeid, mis olid määratud ainult ajutiseks teadmiseks, millel polnud kestvat iseloomu. Tähtsamate teada- annete, korralduste jne. jaoks tarvitati juba kivi. Sel ajal — varsti pärast Roo- ma ilmariigi tekkimist — ei elanud pro- vintsid veel palju roomlasi; on siis ka täiesti loomulik ja arusaadav, et need vähesed roomlased katsusid igapidi jää- da ühendusse üksteisega, liituda erilisse seltskonda, käia üksteisega läbi jne. Nad olid ja elasid seltskondlises mõttes umbes nii, nagu eurooplased praegu kus- kil asumaal Aafrikas. Seejuures taheti muidugi ka tuttavatele, sõpradele ja su- gulastele teada anda perekonnas sündi- nud muudatustest, eriti tähtsaks loeti sündide teatamist. Seda võime jällegi osalt võrrelda meieaja kombega, kus

mitmel pool teatatakse tuttavatele ajalehekuulutuste kaudu, et on sündinud poeg või tütar. Kõige paremaks kohaks säärase teadaannete avaldamiseks oli provintsiavalitsete album.

Egiptuses leiame esimesel sajandil p. Kr. juba päris ametlikku sündide registreerimist, selles Rooma riigi osas arenes vist registreerimine kõige täpsemalt. Registreerimine sündis seal harilikult 30 päeva pärast lapse sündimist. Sünni kohta seati juba kokku korralik ametlik dokument. Provintsiavalitsetel oli sel ajal seal juba õigus registreerimist revideerida, eriti võis ta aga selgitada lasta või selgitada, kas kõik ette toodud andmed vastavad tõelusele. Eriti tähtis oli selgitada, kas registreeritud laps on ka tõesti Rooma kodaniku laps. Sääraste dokumentide alusel hakati ka välja andma sünnitunnistusi. Umbes samasugune olukord valitses ka teises Rooma provintsis — Aafrikas, nagu meile sellest teatab Apullius.

Kui lähemalt uurida roomlaste literatuuri, mitte ainult juriidilist, vaid ka teist, siis leiame kaunis tihti lauseid ja näiteid, mis tõendavad, et sünniraamatuid tundsid roomlased juba hästi ühel või teisel kujul. Nii, näiteks, jutustab meile ajalooteadlane Sueton, et keiser Claudiuse sünniaastat ja -päeva läks korda kindlaks teha tänu sissekannetele tähendatud keisri kodulinnas Antiumis. Sueton parandab teiste andmeid just saadud ametlikkude tõenduste põhjal. Tähendab, ka ajalooliselt hakati juba kasutama sünniraamatuid. Kõneldes keiser Claudiuse sünniajast, tähendab Sueton edasi, et avalikkudele tunnistustele ja ametlikkudele tõendustele tuleb anda rohkem tähendust kui teistele allkatele. Teiselt poolt leiame väga mitmes vanade roomlaste puht-juriidilistes raamatutes hoiatusi: tähendatakse, et on vale arvamine, nagu annaks lapse kandmine sünniraamatusse lapsele sellega juba kõiksugused õigused, näiteks, pärandusõiguse, ja lapse mitte kandmine sünniraamatusse võtaks lapselt need õigused. Vanad roomlased said juba selgesti aru, et kandmine sünniraamatusse ei anna iseenesest veel õigusi, ta on ainult aluseks nõudmistele ja õiguste jaluleseadmiseks, kusjuures ta tähtsus kui ametlik toiming on muidugi suur, suurem kui mõningad teised alused. Re-

gistreerimist võisid muu seas nõuda mitte ainult laste isad, vaid ka emad ja samuti nende sugulased.

Väljaspool abielu sündinud laste seisukord oli muidugi halvem. Lex Papia Poppala läbi, mis anti keisrite ajajärgu alul, kõrvaldati väljaspool abielu sündinud laste registreerimine albumite kaudu. Tähendatud seadus ilmus keiser Augustuse abieluseaduse täiendusena ja ta mõte oli sundida inimesi abielluma. Kardeti roomlaste väljasuremist ja tahteti seaduste abil panna piiri abielude arvu kahanemisele. Seetõttu anti ka isikutele, kellel sündisid abielus lapsed, mitmesugused eesõigused. Viimased käisid pärandusõiguse kohta, samuti ka avalikkude koormatiste kandmise kohta jne. Arvesse tulid aga alati ainult abielus sündinud lapsed, s.o. lapsed, kellede „seaduslikkust“ tehti kindlaks mainitud albumite abil. Huvitav on selles osas üks dokument, mis on meie ajani alal hoidunud, mis on pärit 145. aastast p. Kr. ja on kokku seatud Karanis Egiptuses. Keegi naisterahvas — Rooma kodanik, sünnitas kaksikud. Naisterahvas oli vallaline ja laste isa polnud teada. Arvesse võttes, et naisterahval polnud võimalik maksva korra järgi lapsi registreerida albumi kaudu, laskis tema valmistada eridokumendi, mis seati kokku tunnistajate ütluste varal ja milles tähendati, et laste ema on Rooma kodanik. Sellega tahtis naine vähemalt saada lastele Rooma kodanikkude õigused. Kõik need asjaolud näitavad ühtlasi ka, et juba vanade roomlaste juures tehti vahet abielus sündinute ja väljaspool abielu sündinute vahel viimaste kahjuks: vaade ja olukord, mis on püsinud läbi keskaja uue ja uusima ajani.

Seda olukorda muudeti alles keiser Marc Aureli valitsemise ajal, nagu tähendab Capitolinus selle keisri elulookirjelduses. Pandi nimelt maksma kindel kord, mille alusel iga Rooma kodanik (s. o. ka iga naiskodanik) pidi registreerima iga sündinud lapse 30 päeva jooksul: Rooma linnas n. nim praefectus auarii juures, provintsis valitseja juures. Sellest näeme edasi veel, et kombena maksmahakanud kord seaduslikult fikseeriti ja muutumatult seadusena maksma pandi. Uue korra maksmapanemise peamotiiviks oli tahe anda võimalust kõikidele Rooma kodanikkudele

tõendada, et nad on Rooma kodanikud, s. o. vabad inimesed, keda orjastada ei tohi. Kui arvesse võtta, et orjastamine tihtipeale ähvardas just vaesemaid inimesi ja eriti veel väljaspool abielu sündinud isikuid, siis on selge, et keiser Marc Aureli reformil oli määratu suur tähtsus.

Keiser Marc Aureli valitsemise päe-

vist maksab Öhtu-Euroopas sündide sündslik registreerimise kord. Rooma seadustest võttis selle korra üle ka kristlik kirik, kus hakati pidama ristimise raamatuid. Viimastele lisaks tulid aja jooksul veel abieluraamatud ja siis surma- raamatud, mis kõik on eelkäijaks meie- aja korrale.

Komissar August Kallmani 30-aastane politsei- teenistuse juubel.

13. septembril s. a. pühitses Haapsalu jaoskonna politseikomissar August

Kallmann oma 30 a. politseiteenistuse juubelit.

August Kallmann sündis 24. novembril 1870. a. Viljandimaal, Kõu vallas.

Lõpetas Eesti Aleksandri linnakooli. Kaitseväes teenis 1890. a. kuni 1896. a. Pärast kaitseväeteenistusest vabanemist teenis K. Kabala vallavalitsuses sekretäri abina.

13. septembril 1899. a. asus K. teenistusse Viljandi maakonna politseisse. 1. detsembril 1907. a. määrati teenistusse Võru linna politsei ülevaatajaks ja sealt 1911. a. Tallinna linna politseisse, kus teenis kuni 1917. a. revolutsioonini. Vabariigi algpäevil oli teenistuses Harju maakonna kriminaalpolitsei, hiljem Tallinna kriminaalpolitsei ülem abina kuni 1. jaanuarini 1922. a., kust määrati Viljandi kriminaalpolitsei ülemaks. 1. märtsil 1927. a. määrati Haapsalu jaoskonna politseikomissariks, kus teenib senini.

Soovime oma lugupeetud ametivennale juubeli puhul õnne ja edu edaspidises töös.

L. P. K.

Ametlik osa.

Kohtu- ja siseministri käsukirjaga 12. septembrist s. a. nr. 44.

on pandud politseivalitsuses maksma järgmine tööjaotus:

I.

1. Direktor. Politseivalitsuse tegevuse ja kogu politsei üldine juhtimine, järelevalve teostamine ja sellega ühenduses olevate asjade otsustamine.

2. Abidirektor. Politseivalitsuse direktori asetäitja. Juhatab iseseisvalt po-

liitilise politsei ala. Muudel aladel osaline tööjuhtimine ja asjade otsustamine, mis ministri või direktori poolt tema peale pannakse.

3. Politseivanem assistent. Politseivalitsuse direktori käsukirjad ja käsud; ringkirjad; salajase lauajuhendi pidamine ja kirjade täitmine; politseiametnikkude pensioni asjad; politsei aastaaruande kokkuvõtt; kuritegevuse aruannete koondamine; päevateated; k/vahetus rahvusvaheliste kurjategijate kohta; k/v. por-

nograafiliste toodete levitamise kohta; k/v. kurjategijate registreerimise kohta; k/v. politsei muuseumi kohta.

4. Politsei vanem assistent. K/v. politseiasutuste eelarve kokkuseadmise, krediitide jaotamise ja selle tarvitamise järelevalve kohta; politseiametkonna varustamise alal riietega, laskeriistadega, laskemoonaga, raamatute ja plankettidega: 1) võistluspakkumiste tingimiste ja lepingu kavade kokkuseadmine, 2) võistluspakkumiste korraldamine, 3) lepingute valmistamine, osavõtmine võistluspakkumise ja materjalide vastuvõtmise komisjonidest, 4) kavade ettekandmine materjalide jaotuse ja väljasaatmise korraldamise kohta, 5) varustuse valmistamiseks tarvitatud materjalide aktide kontrollimine ja ettekandmine kinnitamiseks; politseiasutuste ruumide üürilepingute läbivaatamine ja ettekandmine; riigikontrolli revideerimise märkuste lehtede järgi tagasinõutavate summade tagasinõudmiste toimetuste korraldamine; politseiasutuste avansi aruannetes, tapikulude nõudelehtedes ja tulude aruannetes leiduvate puuduste kohta kirjavahetuse täitmine; politseiasutustest politseivalitsusele esitatud majandusliste küsimuste ettekandmine. Kirjavahetuse täitmine, mis ühenduses eel tähendatud toimetustega.

5. Konstaabel. Valvekorra ametnik; telefonogrammide vastuvõtmine ja väljasaatmine; politsei koosseisu-kartoteegi pidamine.

II.

6. Välispolitsei inspektor. Välispolitsei otsekohene jooksva töö juhtimine, selleks tarviliste juhtnööride ja seletuste andmine, välispolitsei ametnikkude koosseisu puutuvad asjad, välispolitsei ametnikkude tegevuse järelevalve ja revideerimine, välispolitsei asutiste inspitseerimine; tuletõrje järelevalve asjad.

7. Politsei vanem assistent. K/v. välispolitsei inspektori alal, arvatud välja pensioni ja tuletõrje järelevalve alad; koosseisu puutuvate ja muude teadete koondamine ja ettekandmine; käskude täitmine politseiasutuste revideerimise ja juurdluste toimetamise alal; politseivalitsuse raamatukogu korraldamine.

8. Assistent tuletõrje alal. Tuletõrje järelevalvesse puutuvad toimetused; tuletõrje aruannete kokkuvõtt ja läbitöötamine.

III.

9. Kriminaalpolitsei inspektor. Kriminaalpolitsei otsekohene jooksva töö juhtimine ja selleks tarviliste juhtnööride ning seletuste andmine; eelarve § 43-b summade tarvitamise kontroll; kriminaalpolitsei ametnikkude koosseisu puutuvad asjad; kriminaalpolitsei ametnikkude tegevuse järelevalve ja revideerimine; kriminaalpolitsei asutiste inspitseerimine; politsei muuseumi juhtimine; rahvusvahelise pornograafiliste toodete levitamise vastu võitlemise asjad.

IV.

10. Poliitilise politsei inspektor. Poliitilise politsei otsekohene jooksva töö juhtimine ja selleks tarviliste juhtnööride ning seletuste andmine; poliitilise politsei ametnikkude koosseisu puutuvad asjad; komissaride kuluaruannete kontrollimine ja eelarve § 43-a summade kuluaruannete kokkuseadmine ning järelevalve tehtavate kulude üle; järelevalve poliitilise politsei ametnikkude tegevuse üle, revideerimine ja asutiste inspitseerimine; valve trükiseaduse määruste täitmise üle trükiseaduse alusel; kinofilmide eelkontroll ja etenduslubade andmine.

11. Politsei vanem assistent. Poliitilise politsei inspektori kirjavahetuse täitmine ja kantselei töö üldine juhatamine; salajaste kirjade lauajuhendi pidamine; salajase k/v. arhiivi korraldamine; kinofilmide läbivaatamine ja selleks moodustatud komisjoni töö juhtimine; poliitilise politsei tegevusaruannete kokkuseadmine ja ametnikkude teenistuskirjade pidamine.

12. Raamatupidaja. Poliitilise politsei üldine raamatupidamine ja aruanded poliitilise politsei komissaride rahaliste ja materiaalsete aruannete läbivaatamine; rahalise ja varalise aastaüldaruande kokkuseadmine ja abitöö eelarve kokkuseadmisel; trükitoodete sündeksemplaride arhiivi hoidmine ja välispolitsei riide ja politsei muu varustuse vastuvõtmine, arvestamine ja väljaandmine politseivalitsuse varustuslaos.

13. Politsei assistent ja

14. Registraator. Perioodiliste trükitoodete registreerimisteedaannete vastuvõtmine ja registreerimise kviteerimine; selleks tarviliste raamatute ja akti-

de pidamine, kõikide Eestis ilmuvate trükitoodete sisuline jälgimine järelevalve korras ja perioodiliste trükitoodete sundeksemplaride igapäevane registreerimine ja arhiivi korraldamine. Poliitilise politsei keskkartoteegi registratuuri pidamine ja sealt õienduste andmine; riigivastaste kurjategijate üleriiklise otsimise- ja teadete kogumise kirjade kokkuseadmine.

15. **Registraator.** Üldlauajuhen-dite ja tähestikkude pidamine, kaustikute õmblemine, arhiivi korraldamine ja posti saatmine.

16. **Kantselei ametnik.** Poliitilise politsei k/v. masinal kirjutamine.

V.

17. **Politseivalitsuse üldbüroo juhataja.** Üldbüroo töö otsekohene korraldamine ja juhtimine ja üldbüroo toimetuses olevate asjade otsustamine.

18. **Politseivanem assistent.** Loteriide, näitemüükide ja korjanduste lubade väljaandmine; laskeriistade lubadesse ja lubade tühistamisse puutuvad asjatoimetused; laskeriistadega kauplemise, parandamise ja sissetoomise lubade väljaandmine; lõhkeainete ostmise, hoidmise ja raudteel vedamise lubade väljaandmine; alkoholiliste jookide müügikohtade avamise, ümberpaigutamisse, sulgemisse ja nimetatud jookide müügiala piiramisse puutuvad asjatoimetused; k/v. ühekorsete õlle- ja veinimüügi lubade kohta; muusika, piljardi jne. lubade väljaandmine; raadiosse puutuvad asjatoimetused; rahvusvaheliste kongresside ja koosolekute lubadesse puutuvad asjatoimetused; rahvuse nimetuse muutmisse puutuvad asjatoimetused; komisjoni- ja vahetalituskontoritesse ning lombarditesse puutuvad asjatoimetused; isikutunnistustesse ja hobusepassidesse puutuvad asjatoimetused; laevaõnnetustesse ja merest väljauhutud asjadesse puutuvad asjatoimetused; politsei valvealustesse puutuvad asjatoimetused; asitõendustesse puutuvad asjatoimetused; kirjavahetuse raamatute ja aruande pidamine loetletud aladel.

19. **Politseivanem assistent.** Eesti kodanikkudele välispasside allakirjutamine ja väljaandmine; Eesti-Soome reisikaartide väljaandmine; raudteelastele ülepiiri liikumise tunnistuste väljaandmine;

aruande andmine kassa, passiplankettide ja passisaajate üle.

20. **Sekretär.** Välispasside allakirjutamine; lauajuhendi ja tähestiku pidamine välispasside kohta; passitoimkonna kirjavahetuste pidamine; õienduste andmine; arhiivist isikutunnistuste tagasiandmine ja osaline passitoimkonna arhiivi korraldamine.

21. **Registraator.** Välispasside kirjutamine ja päevapiltidega varustamine; välispasside päevaraamatu pidamine; Eesti-Soome reisikaartide kirjutamine; reisikaartide väljaandmise raamatu pidamine; passitoimkonna kassaraamatu pidamine; arhiivi korraldamine.

22. **Politseivanem assistent.** Peatusloa palvete läbivaatamine ja ettekandmine, teenistusloa palvete läbivaatamine ja ettekandmine; kirjavahetuse pidamine ja ettekandmine isikute avalikult ja salaja üle piiri liikumise kohta; välismaalaste väljasaatmise, elamispiirkonna kitsendamise ja interneerimise määruste kavade kokkuseadmine; elamispiirkonna muutmiste palvete läbivaatamine ja ettekandmine ning vastavate märkuste tegemine passidele; asjatoimetuse laevakontoritiga lepingute sõlmimises läbirändajate kohta; salajase kirjavahetuse juhendi pidamine ja kaustade korraldamine; aastaaruannete kokkuseadmine loeteldud aladel.

23. **Politsei assistent.** Sisseõidu palvete läbivaatamine ja ettekandmine; tagasisõidulubade väljaandmine; kassa ja raamatute pidamine sel alal; Nansen passide kirjutamine ja väljaandmine ning kassa ja raamatute pidamine sel alal; aasta aruanded loeteldud aladel.

24. **Asjaajaja.** Välismaalaste kartoteegi pidamine ja korrashoid; välismaalaste toimkonna kirjavahetuste täitmine; igasuguste õienduste andmine välismaalaste kohta; k/v. ja registratuur Eestis surnud välismaalaste kohta.

25. **Vanem kantselei ametnik.** Ülepiiri liikujate kohta tähestiku pidamine ja nimekirjade kaustade korraldamine; aasta- ja kuu-aruannete kokkuseadmine üle piiri liikumise kohta; õienduste andmine samas asjas.

Kohtu- ja siseministri käsukirjaga 14. septembrist s. a. nr. 46.

on nimetatud kriminaalpolitsei assistent Viljandis Konstantin Kirschenberg Tartu-

Valga kriminaalpolitsei abikomissariiks, arvates 15. septembrist s. a.

Ametist on vabastatud kriminaalpolitsei assistent Viljandis Jaan Kõuts oma palvel, arvates 15. septembrist s. a.

Politseivalitsuse poolt on antud load:

laskeriistade ja -moonaga kauplemiseks ja laskeriistade parandamiseks Voldemar ja Alfred Jüri p. Jeerikule Pärnus, Jänesselja tän. nr. 17, maksvusega 12. sept. 1930. a.;

laskeriistade ja -moonaga kauplemiseks: Karl Friedrichi p. Kesküllile Kuresaares, Turu tän. nr. 1, maksvusega 10. sept. 1930. a., Järva-Jaani tarvitajateühisusele Järva-Jaanis, maksvusega 31. aug. 1930. a., ja Aleksander Peetri p. Tõldsepale, Ambla alevikus, maksvusega 18. sept. 1930. a.;

laskemoonaga kauplemiseks Järva-Jaani tarvitajate ühisuse Koeru osakonnale Koerus, maksvusega 31. augustini 1930. a.

Politseivalitsuse poolt on lubatud

Eesti karskusliidu juhatusele karskustöö toetamiseks karbikorjandust vabariigi piires, välja arvatud Tallinna, toime panna 5. ja 6. oktoobril või 12. ja 13. oktoobril 1929. a.

Politseivalitsuses on registreeritud:

1) Ajakiri „Tallinna Keskraamatukogu Teated“, hakkab ilmuma Tallinnas, 4—6 korda aastas; väljaandja Tallinna keskraamatukogu, vastutav toimetaja Aleksander Sibul. „Tallinna Keskraamatukogu Teated“ trükitakse Tallinnas, „Tähe“ trükikojas.

2) Ajaleht „Töölised, Edasi!“, hakkab ilmuma Nõmmel, üks kord nädalas; väljaandja Eesti tööliste partei keskkomitee, Tallinnas; vastutav toimetaja Leonhard Mihkli p. Käär. „Töölised, Edasi!“ trükitakse Nõmmel, Antovi trükikojas.

3) Album-ajakiri „Ilo“, hakkab ilmuma Tallinnas, kaks korda kuus; väljaandja ja vastutav toimetaja Johannes Jüri p. Järv. Ajakiri trükitakse Tallinnas „Estotrüki“ trükikojas.

Väljaandja: **Kohtu- ja siseministeeriumi administratiiv-ala kirjastus.**

Vastutav toimetaja: **E. Maddison.**

Tegev toimetaja: **O. Angelus.**

K u u l u t u s i .

Tunnustatakse maksvusetuks järgmised isikutunnistused:

Stein, Johanna Jakobi tütar, välja antud Uderna vallaval. 18. 12. 19 a. nr. 352. (23009)

Hiiiva, Leena Anna tütar, välja antud Vara vallavalitsuselt 13. 4. 20 a. nr. 381. (23010)

Tukmatsev, Feodor Terenti poeg, välja antud Kastre-Võnnu vallaval. 28. 1. 20 a. nr. 435. (23011)

Jõgi, Olga-Adele Danieli tütar, välja antud Tartu linna pol. 2. jaoskonna ülemalt 2. 10. 22 a. nr. 19853. (23012)

Lemmats, Veera Jüri tütar, välja antud Tartu linna politsi 2. jaoskonna ülemalt 20. 12. 21 a. nr. 18617. (23013)

Varimois, Peeter Samueli poeg, välja antud Aru vallavalitsuselt 5. 5. 22 a. nr. 110. (23015)

Parv, Liisa Jüri tütar, välja antud Tartu linna politsei 2. jaoskonna ülemalt 8. 1. 20 a. nr. 10094. (23016)

Rähni, Eduard Adami poeg, välja antud Tartu linna politsei 3. jaoskonna ülemalt 16. 12. 24 a. nr. 984. (23017)

Endrikson, Anna, välja antud Tartu linna politsei 2. jaoskonna ülemalt 16. 12. 26 a. nr. 7896. (23303)

Paal, Erika, välja antud Tallinna linna politsei 5. jaoskonna ülemalt nr. 468. (23304)

Giardmann, Olga, välja antud Paaslepa vallaval. 26. 1. 21 a. nr. 506. (23306)

Vokka, Marie, välja antud Nõmme alevi politsei ülemalt 15. 12. 19 a. nr. 981. (23307)

Tomason, Leena, välja antud Tallinna linna politsei 5. jaoskonna ülemalt 22. 12. 19 a. nr. 4520. (23308)

Varm, Jenny, välja antud Tallinna 5. jaoskonna politseikomissariilt 1. 6. 28 a. nr. 272. (23309)

Võsujalg, Mihkel Voldemari poeg, välja antud Mäetaguse vallavalitsuselt.

- Russkaam, Osvald, välja antud Tallinna 4. jaoskonna politseikomissariilt 20. 1. 27 a. nr. 2787. (23312)
- Hamner, Adolf, välja antud Tallinna linna politsei 5. jaoskonna ülemalt 1. 12. 26 a. nr. 2038. (23313)
- Kaasik, Arnold, välja antud Tallinna linna politsei 4. jaoskonna ülemalt 14. 1. 25 a. nr. 120. (23314)
- Õepa, Jaan, välja antud Tallinna linna politsei 5. jaoskonna ülemalt 8. 1. 19 a. nr. 4967. (23315)
- Pohla, Arnold Priidiku poeg, välja antud Nehatu vallavalitsuselt 26. 6. 23 a. nr. 81.
- Sauemägi, Anu Jaani tütar, välja antud Nehatu vallavalitsuselt 17. 3. 25 a. nr. 621.
- Teder (Karask), Aliisa-Elfriede Mihkli tütar, välja antud Põlgaste vallavalitsuselt 16. 12. 19 a. nr. 132.
- Kriisa, Amanda.
- Annus, Eduard.
- Seeba, Johannes.
- Groos, August Mihkli poeg.
- Mundström, Liisa Joosepi tütar.
- Vosberg, Jaan Gustavi poeg, välja antud Varangu vallavalitsuselt 16. 12. 19 a. nr. 297.
- Schönberg, Jaan Mihkli poeg, välja antud Olustvere vallavalitsuselt 11. 11. 27 a. nr. 123.
- Tuur, Mari Hansu tütar, välja antud Vana-Põltsamaa vallavalitsuselt 11. 5. 20 a. nr. 785.
- Reinvaldt, Anton Adu poeg.
- Nuum, Jüri Hendriku poeg, välja antud Mõniste vallavalitsuselt 21. 3. 20 a. nr. 589.
- Mõttus, Peeter Hippe poeg, välja antud Soru vallavalitsuselt 21. 12. 19 a. nr. 38.
- Adamsen, Juhan Märdi poeg, välja antud Pati vallavalitsuselt 13. 7. 22 a. nr. 929.
- Kalmus, Ida Toomase tütar, välja antud Rakvere linna politsei ülemalt 21. 5. 21 a. nr. 132.
- Link, Jüri Peetri poeg, välja antud Laiksaare vallavalitsuselt 10. 4. 24 a. nr. 176.
- Virro, Marie-Helene-Elisabet Jaani tütar.
- Kalais, Madis Jaani poeg, välja antud Illuka vallavalitsuselt.
- Virro, Mai Peetri tütar, välja antud Luunja vallavalitsuselt 3. 2. 22 a. nr. 760.
- Audova, Oskar Jaani poeg, välja antud Luunja vallavalitsuselt 25. 5. 28 a. nr. 44.
- Hain, Veera Miku tütar, välja antud Vana-Antsla vallavalitsuselt 23. 10. 25 a. nr. 663.
- Möller, Hugo Augusti poeg, välja antud Laiuse vallavalitsuselt 29. 1. 24 a. nr. 16.
- Sommer, Hans Jakobi poeg, välja antud Saksi vallavalitsuselt 29. 1. 19 a. nr. 492.
- Veenig, Karl Jaani poeg.
- Raud, Tiina Jakobi tütar, välja antud Rakvere linna politsei ülemalt 12. 12. 19 a. nr. 2563.
- Tõlpus, Anton Magnuse poeg.
- Kaera, Voldemar Konstantini poeg, välja antud Püssi vallavalitsuselt 1927 a.
- Kristensen, Karin.
- Kroonberg, Johannes.
- Karenberg, Joh.
- Sivad Hermine.
- Frohs, Aleksander.
- Roos, Anette.
- Kuningas, August Ernsti poeg, välja antud Voltveti vallavalitsuselt 14. 11. 27 a. nr. 122.
- Puusepp, Otto.
- Veski, Karla, välja antud Pada vallavalitsuselt 28. 9. 20 a. nr. 1360.
- Kudu, Johannes Jaani poeg, välja antud Kooraste vallavalitsuselt 5. 11. 24 a. nr. 183.
- Grau, Rudolf Madise poeg, välja antud Tallinna 6. jaoskonna politseikomissariilt 23. 9. 27 a. nr. 603.
- Freimann, Mari Hansu tütar, välja antud Abja vallavalitsuselt 1919 a. nr. 766.
- Michelson, Mai Mardi tütar, välja antud Undla vallavalitsuselt 23. 12. 24 a. nr. 552.
- Olt, Anton Madise poeg, välja antud Püssi vallavalitsuselt.
- Jakobson, Albert Adami poeg, välja antud Kilingi vallavalitsuselt.
- Sääsk, Peeter.
- Sääsk, Leena.
- Praker, Anton Ado poeg, välja antud Sipa vallavalitsuselt 27. 12. 19 a. nr. 27. (18461)
- Lents, Ado Jaani poeg, välja antud Velise vallavalitsuselt 24. 1. 21 a. nr. 486. (18462)
- Burmeister, Mari Hindriku tütar, välja antud Velise vallavalitsuselt 20. 7. 26 a. nr. 128. (18463)
- Loring, Jaan, välja antud Velise vallavalitsuselt 20. 1. 21 a. nr. 17. (18464)
- Land, Peeter, välja antud Vilo vallavalitsuselt 28. 5. 23 a. nr. 218. (18033)

- Tohter, Mihkel Madise poeg, välja antud Märjamaa vallavalitsuselt 18. 4. 20 a. nr. 895. (18465)
- Tederov, Rudolf Marie poeg, välja antud Piirsalu vallavalitsuselt 18. 11. 27 a. nr. 98. (18466)
- Testan, Jaan Jaani poeg, välja antud Velise vallavalitsuselt 25. 10. 20 a. nr. 691. (18467)
- Hornak, Mai Jaani tütar, välja antud Velise vallavalitsuselt 25. 1. 22 a. nr. 684. (18468)
- Jordan, Karl Madli poeg, välja antud Velise vallavalitsuselt 12. 3. 29 a. nr. 297. (18469)
- Aru, Liisa Kustase tütar, välja antud Koolvere vallavalitsuselt 11. 5. 20 a. nr. 206. (18470)
- Kaks, Marta Karli tütar, välja antud Häädemeeste vallavalitsuselt 12. 3. 26 a. nr. 20. (18471)
- Adamson, Johan Tõnise poeg, välja antud Häädemeeste vallavalitsuselt 13. 12. 19 a. nr. 160. (18472)
- Teder, Alma-Elfriede Mihkli tütar. (18473)
- Malm, Meinhard Madise poeg, välja antud Iisaku vallavalitsuselt 23. 7. 29 a. nr. 314. (18474)
- Lebedev, Grigori, välja antud Panikovitshi vallavalitsuselt 3. 2. 21 a. nr. 1286. (18031)
- Sahmatov, Andrei, välja antud Petseri vallavalitsuselt 29. 1. 25 a. nr. 986. (18032)
- Raudsik, Darja, välja antud Irboska vallavalitsuselt 9. 2. 21 a. nr. 8658. (18035)
- Raudsik, Ivan, välja antud Vilo vallavalitsuselt 18. 3. 25 a. nr. 261. (18036)
- Koser Matvei, välja antud Vilo vallavalitsuselt 13. 5. 25 a. nr. 256. (18037)
- Berësnikov, Matrjona, välja antud Laura vallavalitsuselt 1. 9. 28 a. nr. 146. (18038)
- Saarva, Peeter, välja antud Tartu linna politsei 2. jaoskonna ülemalt 2. 5. 25 a. nr. 4688. (18039)
- Mõttus, Natalie, välja antud Petseri vallavalitsuselt 15. 2. 21 a. nr. 175/45. (18040)
- Lillemägi, Gavril, välja antud Vilo vallavalitsuselt 11. 5. 23 a. nr. 176. (18041)
- Prorehov, Evdokia. (18044)
- Tunnustatakse maksvusetuks järgmised tunnistused:**
- Sildever, Hans Jüri poeg, hobusepass nr. 323, välja antud Polli vallavalitsuselt 11. 12. 20 a. (18475)
- Taplas, Vidrik Jaani p., hobusepass nr. 64, välja antud Vaabina vallavalitsuselt 27. 9. 25 a. nr. 64. (18476)
- Heeringson, Jakob, sõjaväest vabastamise tunnistus. (18477)
- Treimann, Gerhard Andrese poeg, laskeriistaluba nr. 465, välja antud Viru-Järva abiprefektilt 31. 7. 28 a. (18478)
- Endeberg, Ado, hobusepass nr. 38, välja antud Võhmuta vallavalitsuselt 20. 11. 28 a. Hobuse tundemärgid: mära, kõrb, sünd. 1925. a., kõrgus 2 arssinat 3 vers. (18479)
- Kuusk, Jaan Jaagu poeg, sõjaväest vabastamise tunnistus nr. 1029, välja antud Pärnu maakonna rahvaväe ja kaitseliidu ülemalt 19. 1. 21 a. (18480)
- Meerapalu vabatahtliku tuletõrje seltsi korjandusleht nr. 6, välja antud Jaan Vari nimele. (18481)
- Kool, Kristjan Jaani poeg, rahvaväest vabastamise tunnistus nr. 5048, välja antud Tartu kaitseväe ringkonna ülemalt 9. 4. 20 a. (18482)
- Schults, Johannes Markuse poeg, rahvaväest vabastamise tunnistus nr. 799, välja antud Sõjaväe apteegi keskladu ülemalt 27. 4. 20 a. (18483)
- Schults, Johannes Markuse poeg, laske-riistaluba nr. 483, välja antud Tartu-Valga prefektilt 9. 5. 27 a. (18484)
- Soom, Herman Jaani poeg, rahvaväest vabastamise tunnistus nr. 166, välja antud 7-da jalaväe rügemendi ülemalt 23. 1. 28 a. (18485)
- Pruuli, Jakob Jüri poeg, blanko-veksel Kr. 200.— peale, girandid D. Pruuli ja P. Lokenberg. (18486)
- Kabel, Jaan Tõnu poeg, pensioni tunnistus nr. 634, välja antud töö-hoolekandeministeeriumilt 31. 10. 25 a. (18487)
- Veide, Voldemar Mihkli poeg, rahvaväest vabastamise tunnistus, välja antud 1922 a. ratsa rügemendi ülemalt. (18488)
- Ekvus, Johannes Jaani poeg, sõjaväest vabastamise tunnistus nr. 4406, välja antud Soomusrongide kolonne ülemalt 21. 12. 20 a. (563)
- Seire, Johannes Ado poeg, sõjaväest vabastamise tunnistus nr. 1656/12646, välja antud 2-se diviisi staabi ülemalt 1920 a. (588)

- Kuusik, Johannes Johani poeg, sõjaväest vabastamise tunnistus nr. 286, välja antud 2. Soomusrongi rügemendi ülemalt 31. 10. 25 a. (612)
- Jaakson, Jakob Jaani poeg, sõjaväest vabastamise tunnistus nr. 910, välja antud Soomusrongi kapten „Irve“ kom. 29. 3. 20 a.
- Veervolt, Marie-Elisabet Peetri tütar, laskeriistaluba nr. 1031, välja antud Viljandi-Pärnu prefektilt 1. 9. 28 a.
- Iives, Johan Jaani poeg, kviit. vabast. tunnist. nr. 3821, välja antud Pioneer-pataljoni ülemalt 3. 9. 24 a.
- Metsamar, Aleksander Hansu poeg, vabastamise tunnistus nr. 1848/4346, välja antud 3. jalaväe diviisi intendandi ülemalt 7. 4. 20 a.
- Orav, Johan Ado poeg, sõjaväest vabastamise tunnistus nr. 1643/4588, välja antud 3. jalaväe diviisi intendandi ülemalt 31. 3. 20 a.
- Ivanov, Semjon Semjoni poeg, Nanseni pass nr. 13412/2819, välja antud politsei peavalitsuselt 4. 10. 24 a. (11377)
- Tomingas, Jaan Mardi poeg, sõjaväest vabastamise tunnistus nr. 27689, välja antud Harju maakonna rahvaväe ja kaitseliidu ülemalt 5. 11. 20 a. (11385)
- Uuetallo, Mart Mardi poeg, sõjaväest vabastamise tunnistuse dublikaat nr. 5195²⁸, välja antud Harju kaitseväe ringkonna ülemalt 7. 1. 29 a. (11386)
- Nurk, Anton Jaani poeg, sõjaväest vabastamise tunnistus nr. 15785, välja antud 6. jalaväe polgu ülemalt 21. 5. 20 a. (15716)
- Jalakas, Mihkel, hobusepass nr. 43, välja antud Lihula vallavalitsuselt 8. 6. 23 a. (20176)
- Jalakas, Mihkel, hobusepass nr. 247, välja antud Lihula vallavalitsuselt 10. 1. 29 a. (20177)
- Jalakas, Mihkel, hobusepass nr. 245, välja antud Lihula vallavalitsuselt 10. 1. 21 a. (20178)
- Vallner, Konstantin, Tartu ülikooli mat-rikkel nr. 3378, välja antud Tartu ülikooli poolt 11. 9. 22 a. (20184)
- Einstein, Oskar, vabastamise tunnistus nr. 3008, välja antud 10. jalaväe rügemendi ülemalt 30. 4. 23 a. (20187)
- Aso, Madis, vabastamise tunnistus nr. 938, välja antud Inseneriväe II töösalga ülemalt. (20188)
- Luik, Rudolf Mardi poeg, laskeriistaluba nr. 348, välja antud Viru-Järva abiprefektilt 27. 7. 28 a. (1682)
- Faltis, Hermann, sõjaväest vabastamise tunnistus nr. 12138, välja antud 1. jalaväe rügemendi ülemalt 10. 8. 20 a. (20388)
- Zilevits, Stanislav, sõjaväest vabastamise tunnistus nr. 1836, välja antud Narva 1. jalaväe rügemendi ülemalt 28. 9. 27 a. (20891)
- Bötcker, Eduard, sõjaväest vabastamise tunnistus nr. 485, välja antud Kindluse suurtükiväe 2. gr. ülemalt 4. 11. 21 a. (20893)
- Mägi, Grigori Evstafi poeg, hobusepass nr. 510, välja antud Vaivara vallavalitsuselt 4. 1. 22 a. (2228)
- Vaino, Elmar Jaani poeg, sõjav. vabastamise tunnistus, välja antud 1. jalaväe polgu ülemalt. (1685)
- Vorsmann, Johannes Hansu poeg, sõjaväest vabastamise tunnistus nr. 27677, välja antud 21. 1. 21 a. (1687)
- Haritonov, Aleksei Aleksandri poeg, Nanseni pass nr. 151231/32743, välja antud politsei peavalitsuselt 1924 a. (1686)
- Minkov, Escha Berkovi tütar, välispass, välja antud politsei peavalitsuselt. (1689)
- Sirjaev, Mihail Nikolai poeg, autojuhi tunnistus, välja antud Narva linnavalitsuselt 1929 a. (1690)
- Suursoo, Johannes Madise poeg, kaitseväest vabastamise tunnistus, välja antud 1. jalaväe rügemendi ülemalt. (629)
- Nõmmemees, Sergei Kusma poeg, kaitseväest vabastamise tunnistus, välja antud 1. jalaväe rügemendi ülemalt. (1675)
- Kalikorm, Rudolf Jaani poeg, kaitseväest vabastamise tunnistus, välja antud Viru maakonna rahvaväe ülemalt. (1676)
- Vinter, Aleksander Jaani poeg, kaitseväest vabastamise tunnistus nr. 1449, välja antud 9. jalaväe rügemendi ülemalt 20. 1. 21 a. (4232)
- Nahku, Aleksander Tõnise poeg, kaitseväest vabastamise tunnistus nr. 9833, välja antud Tallinna sõjaväe haigemaja poolt 21. 8. 1919 a. (4233)
- Herman, Andres Mihkli poeg, paaditunnistus nr. 79, välja antud Pärnu tolliameti poolt 23. 5. 29 a. (4239)
- Mäger, Mart Joh. poeg, kaitseväest vabastamise tunnistus nr. 15987, välja antud Pärnu maakonna rahvaväe ja kaitseliidu ülemalt 31. 12. 23 a. (4241)